

Portal Województwa Lubuskiego

Księga Kondolencyjna

Kategoria - Archiwum

Data publikacji -29 października 2013 godz. 13:03

W związku ze śmiercią Tadeusza Mazowieckiego, pierwszego premiera III Rzeczypospolitej Polskiej w holu przed salą kolumnową urzędu marszałkowskiego w Zielonej Górze została wyłożona Księga Kondolencyjna. Lubuszanie, którzy chcieliby w ten sposób oddać cześć i

uczcić pamięć jednej z najważniejszych postaci współczesnej historii Polski mogą to zrobić do końca tygodnia w godz. od 8:00 do 18:00. W ramach uroczystości żałobnych po śmierci Tadeusza Mazowieckiego prezydent Bronisław Komorowski ogłosił jednodniową żałobę narodową, którą wyznaczył na 3 listopada. Tego dnia odbędzie się pogrzeb byłego premiera.

Inicjatorami wyłożenia księgi kondolencyjnej są marszałek Elżbieta Polak oraz senator RP Robert Dowhan.

Mazowiecki był ostatnim premierem PRL i pierwszym premierem III Rzeczypospolitej, wybranym po wyborach 4 czerwca 1989 r. Był jednym ze współzałożycieli oraz przewodniczącym Unii Demokratycznej i Unii Wolności. Poseł na Sejm PRL III, IV i V kadencji, poseł na Sejm RP I, II i III kadencji (w latach 1991–2001). Od 2010 r. pełnił funkcję doradcy Prezydenta RP ds. polityki krajowej i międzynarodowej. Był kawalerem Orderu Orła Białego.

Rząd Mazowieckiego przeprowadził wiele kluczowych dla Polski reform. 29 grudnia 1989 r. usunął z konstytucji preambułę, rozdziały o ustroju politycznym i gospodarczym napisano od nowa - zmieniając ustrój polityczny kraju na demokratyczny i kierując go w stronę gospodarki rynkowej. Wprowadzono też jednolite pojęcie własności.

Kluczowy pakiet reform rządu Mazowieckiego przygotował wicepremier Leszek Balcerowicz. Jego pakiet zmian oznaczał transformację gospodarczą Polski od socjalizmu do kapitalizmu. "Plan Balcerowicza" zatrzymał galopującą inflację, uruchomił mechanizmy prywatyzacji i restrukturyzacji gospodarki.

Działacz Solidarności

W sierpniu 1980 r. Tadeusz Mazowiecki stanął na czele Komisji Ekspertów Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Stoczni Gdańskiej, której zadaniem było wsparcie strajkujących w Gdańsku robotników w rokowaniach z władzą.

Po wprowadzeniu stanu wojennego został aresztowany w sopockim hotelu, po czym internowano go w Strzebielinku, potem w Jaworzu, a na koniec w Darłównu. Wyszedł na wolność jako jeden z ostatnich w dniu 23 grudnia 1982 r.

W maju i sierpniu 1988 r. uczestniczył w strajkach w Stoczni Gdańskiej. W 1989 r. uczestniczył w przygotowaniach Okrągłego Stołu i jako doradca Lecha Wałęsy stał się jednym z współautorów tego porozumienia.